

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINË - DEGA E GJYKATËS FUSHË KOSOVË

Numri i lëndës: 2021:183622

Datë: 22.12.2023

Numri i dokumentit: 05115377

C.nr. 6201/20

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË – DEGA NË FUSHË KOSOVË, Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil, me gjyqtaren Qëndresa Beqiri Murati, në çështjen juridike kontestimore të paditësve V. K nga Prishtina dhe Xh. K nga Obiliqi, të cilët sipas autorizimit i përfaqësojnë B. U dhe L. H, të dy avokat në Prishtinë, kundër të paditurës Komuna e Obiliqit - Drejtoria Komunale për Arsim me seli në Obiliq, me objekt kontesti kompensimin e shujtave ditore në punë, jashtë seancës gjyqësore, me datë 22.12.2023 mori këtë:

AKTGJYKIM

- I. APROVOHET NË TËRËSI E BAZUAR kërkesëpadia e paditësve V. K dhe Xh. K , ashtu që DETYROHET e paditura Komuna e Obiliqit - Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses V. K në emër të kompensimit për ushqim gjatë punës, për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri me datë 28.02.2021, për 276 ditë pune, t’ia paguaj shumën prej 552.00 euro, paditësit Xh. K në emër të kompensimit për ushqim gjatë punës për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri me datë 28.02.2021, për 495 ditë pune, t’ia paguaj shumën prej 990.00 euro, të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8% nga dita e paraqitjes së kërkesëpadisë me datën 22.07.2021 e deri në pagesën e tërësishme.
- II. DETYROHET e paditura Komuna e Obiliqit – Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditësve t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej 186.00 euro, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga marrja e aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarrimit më ligjor.

A r s y e t i m

Paditësit V. K dhe Xh. K , përmes të autorizuarve të tyre, pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë me datë 22.07.2021 kanë parashtruar padi kundër të paditurës Komuna e Obiliqit - Drejtoria Komunale e Arsimit me seli në Obiliq, për kompensimin e shujtave ditore. Paditësit në padi, ndër të tjera kanë theksuar se janë në marrëdhënie të rregullt pune tek e paditura dhe atë në pozitën e mësimdhënësve në SH.F.M.U “M...”. Tutje kanë theksuar se paditësja V. K ka gjithsej 276 ditë të pranisë në punë në këtë shkollë, ndërsa paditësi Xh. K ka gjithsej 495 ditë të pranisë

në punë në këtë shkollë, andaj edhe i kanë plotësuar kushtet për realizimin kompensimin e shujtave ditore ashtu siç parashihet me dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit, e hyrë në fuqi me datë 18.04.2017. Tutje kanë theksuar se e paditura nuk e ka paguar shujtën për ushqim ditor, ashtu siç përcaktohet në kontratën në fjalë.

Nga gjykata kanë kërkuar që të detyrohet e paditura Komuna e Obiliqit - Drejtoria Komunale për Arsim, që paditëses V. K, në emër të shujtës ditore për ushqim për periudhën nga data 18.04.2017 deri më 28.02.2021, për 276 ditët e pranisë në punë, t'ia kompensojë shumën prej 552.00 euro, ndërsa për paditësin Xh. K, në emër të shujtës ditore për ushqim për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 28.02.2021, për 495 ditët e pranisë në punë, t'ia kompensojë shumën prej 990.00 euro të gjitha këto shuma me kamatë 8% nga dita e parashtrimit të padisë me datë 22.07.2021, e deri në pagesën përfundimtare. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar në shumë prej 156.00 euro, dhe atë për përpilimit të padisë.

E paditura në përgjigjen në padi ka theksuar se e konteston në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditëseve, duke theksuar se paditësve ju takon e drejta për kompensimin e shujtave ditore për paditësen e parë për 276 ditë pune, dhe për paditësin e dytë për 495 ditë pune sipas Kontratës Kolektive të Arsimit të datës 17.04.2017, mirëpo e paditura nuk ka obligim ndaj paditëseve pasi që e njëjta nuk është nënshkruese e kësaj kontrate, ku në nenin 37 të së cilës është përcaktuar se *“Palët nënshkruese të kësaj kontrate kolektive janë të obliguara që të zbatojnë dhe ti respektojnë dispozitat e kësaj kontrate”*, dhe rrjedhimisht është përgjegjësi e palëve nënshkruese të kontratës ti sigurojnë mjetet financiare për realizimin e të gjitha pikave të kësaj kontrate. Tutje ka theksuar se e paditura nuk ka obligim e as të drejtë të bëjë ndarje buxhetore për këto lloje të kompensimit, për shkak se me nenin 46 të Kontratës Kolektive të Arsimit të vitit 2017, obligim për sigurimin e mjeteve që kanë implikime financiare nga kjo kontratë e ka MASHT-it, SBASHK-ut, Ministria e Financave, e jo komuna e Obiliqit. Po ashtu edhe me neni 90, paragrafi 5 i Ligjit të Punës, ka përcaktuar se *“Marrëveshja kolektive vlen vetëm për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*, dhe se e paditura nuk ka marrë përsipër detyrimet e kësaj kontrate. Andaj asnjë dispozitë e KKA e cila ka implikime financiare nuk mund të zbatohet sipas nenit 46 të kësaj kontrate pasi që nuk janë të përshkruara si obligime të punëdhënësit/të paditurës në këtë kontest. Bazuar në të dhënat si më lart, i ka propozuar gjykatës, që padinë e paditësve ta hedh poshtë si të palejuar, ndërsa pas administrimit të provave atë ta refuzojë në tërësi si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar, por nuk i ka specifikuar.

Pasi që Gjykata bëri vlerësimin e provave të bashkangjitura padisë, si dhe pas pranimi të përgjigjes në padi, mbështetur në nenin 8 dhe 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet ligjore për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, porse e paditura ka ngritur çështje që kanë të bëjnë me pamundësinë e përmbushjes së detyrimit dhe mungesës së përgjegjësisë së të njëjtës për përmbushjen e këtij detyrimi, si dhe faktin se e njëjta nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive të Arsimit. Në këtë rast kontestues është vlerësuar se nuk ka pengesa në kuptim të dhënies së vendimit meritor jashtë seance.

Nga provat e bashkangjitura padisë gjykata gjeti se paditësja V. K është në marrëdhënie pune tek e paditura, sipas kontratës së punës me numër protokollit 13-9/2020, e datës 01.09.2020, dhe atë në pozitën e arsimtares së gjuhës angleze. Gjykata përmes vërtetimit për ditët e prezencës në punë, me numër të protokollit 1337/4, i datës 10.06.2021, gjeti se paditësja për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri me datë 28.02.2021, ka qenë gjithsej 276 ditë prezentë në punë. Ndërsa për paditësin Xh. K , gjykata në bazë të kontratës të punës me numër protokollit 12-9/2020, të datës 25.01.2016, gjeti se i njëjti është i punësuar te e paditura në pozitën e mësimdhënësit të gjuhës angleze, ndërsa nga vërtetimi në lidhje me ditët e prezencës në punë, u vërtetua se paditësi për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri me datë 28.02.2021, ka qenë gjithsej 495 ditë prezentë në punë në këtë shkollë.

Neni 329 par. 1 i LPK-së ka përcaktuar se “*Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të*”. Së këndejmi, provave që kishin të bënin me vërtetimin e ekzistimit të marrëdhënies së punës dhe fakteve lidhur me ditët e prezencës në punë, gjykata ua fali besimin e plotë, ngase është bërë e besueshme fuqia provuese e tyre.

Nga provat e cekura si më lartë, gjykata gjeti se paditësit nuk kanë pranuar kompensimin në emër të ushqimit për ditët e kaluara në punë, në kohën sa ka qenë në fuqi KKAK. Nga vërtetimi i datës 10.06.2021, me numër protokollit 1337/4, lidhur me këtë pjesë të kërkesëpadisë, gjykata gjen se paditësja V. K ka qenë prezentë në punë 276 ditë, në periudhën kohore nga data 18.04.2017 e deri më 28.02.2021, ndërsa nga vërtetimi për ditët e prezencës në punë, gjykata gjeti se paditësi Xh. K ka qenë prezentë në punë 495 ditë, prandaj gjykata ditët e kaluara në punë të paditëseve i ka shumëzuar me nga 2 euro, rrjedhimisht duke i njohur shumëën si në dispozitiv të këtij aktgjykimi. Këtë lloj kompensimi gjykata ia njohu paditëseve në harmoni me nenin 35 paragrafi 7 të KKAK-së, i cili ka përcaktuar se “*Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqime gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimeve të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2(dy) euro për të punësuarit të cilët kanë marrëdhënie pune primare në institucionet arsimore*”.

Nga të lartcekurat gjykata ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet për nxjerrjen e aktgjykimit aprovues jashtë seance, në kuptim të nenit 398 i LPK-së, sipas të cilit “*Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë*”.

Duke qenë se ka lindur e drejta e paditëseve për të kërkuar në rrugë gjyqësore realizimin e të drejtës për ushqime gjatë punës, të njëjti janë legjitimuar që të kërkojnë përmbushjen e detyrimit nga e paditura, së këndejmi, paditësit e kanë rolin e kreditorit, kurse e paditura rolin e debitorit.

Në kuptim të nenit 245 të Ligjit nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, i cili ka përcaktuar se “*Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në*

përputhje me përmbajtjen e tij”. Rrjedhimisht, duke qenë se e paditura i ka mbetur borxh paditësve, me aplikimin e dispozitës së lartcekur dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësve t’ua kompensoj shumën si në dispozitiv të aktgjykimit.

Gjykata, pretendimet e të paditurës të ngritura përmes përgjigjes në padi se e paditura nuk është nënshkruese e KKAK-së, dhe se nuk kanë linjë buxhetore të ndarë për pagesën e shujtave i gjen si të pa bazuara dhe të pa mbështetura në asnjë normë ligjore të aplikueshme. Paditësit në rrugë gjyqësore kanë filluar të realizojnë një të drejtë ligjore që i garanton KKAK, kurse pamundësia për të bërë alokimin e mjeteve financiare, si dhe pretendimi se e njëjta nuk është përgjegjëse për faktin se nuk është palë nënshkruese e kësaj kontrate, nuk mund të ketë për efekt vendosjen ndryshe.

Lidhur me lartësinë e kamatës së llogaritur prej 8%, gjykata vendosi në kuptim të nenit 382 të LMD-së, sipas të cilit *“Debitori që vonon në përmbushjen e detyrimit në të holla debiton, përpos borxhit kryesor, edhe kamatën”*. Ndërsa paragrafi 2 i këtij neni ka përcaktuar se *“Lartësia e kamatëvonesës është tetë për qind (8%) në vit, përveç nëse parashihet ndryshe me ligj të veçantë”*, e llogaritur nga dita e parashtrimit të padisë datë 22.07.2021.

Vendimin që pala e paditur t’i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitën nga neni 452 të LPK - së. Lartësia e shpenzimeve të procedurës të aprovuara në shumë prej 186.00 euro, i referohet shpenzimeve për përpilimin e padisë në shumë prej 156.00 euro, dhe taksës për padi në shumë prej 30.00 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE PRISHTINË - DEGA NË FUSHË KOSOVË

Departamenti i Përgjithshëm
C.nr.6201/2021, datë 22.12.2023

Gjyqtarja
Qëndresa Beqiri Murati

KËSHILLË JURIDIKE: *Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së te njëjtit, Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj gjykate.*